

**Úmluva proti mučení a jinému krutému,
nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání**

Výbor proti mučení

Zasedání čtyřicáté sedmé

7. května – 1. června

**Posouzení zpráv předložených smluvními stranami podle článku 19
Úmluvy**

Závěrečná doporučení Výboru proti mučení

Česká republika

1. Výbor proti mučení posoudil čtvrtou a pátou spojenou periodickou zprávu České republiky (CAT/C/CZE/4-5) na svém 1068. a 1071. zasedání, která se konala 14. a 15. května 2012 (CAT/C/SR.1068 a CAT/C/SR.1071), a na svém 1087. zasedání (CAT/C/SR.1087) přijal následující závěrečná doporučení.

A. Úvod

2. Výbor vítá včasné předložení čtvrté a páté pravidelné zprávy České republiky, která byla připravena v souladu s pravidly pro podávání zpráv, a detailní odpovědi (CAT/C/CZE/Q/4-5/Add.1) k seznamu otázek (CAT/C/CZE/Q/4-5). Výbor by také chtěl vyjádřit své uznání smluvní straně za to, že přijala volitelnou proceduru podávání zpráv, ačkoliv podle ní nepostupovala vzhledem k pokročilému stadiu přípravy zprávy.
3. Výbor ocenil otevřený a konstruktivní dialog s mezirezortní delegací státu a děkuje delegaci za odpovědi na otázky vznesené členy Výboru.

B. Pozitivní aspekty

4. Výbor vítá, že od hodnocení třetí periodické zprávy smluvní strana ratifikovala následující mezinárodní instrumenty nebo k nim přistoupila:

- a. Opční protokol k Úmluvě proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (20. července 2006);
 - b. Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie (26. ledna 2005);
 - c. Úmluva o právech osob se zdravotním postižením (28. září 2009);
 - d. Římský statut Mezinárodního trestního soudu (21. července 2009).
5. Výbor také bere na vědomí rozsáhlé snahy smluvní strany revidovat svou legislativu v oblastech relevantních pro Úmluvu včetně:
- a. novely zákona o ombudsmanovi, která ombudsmanovi dává pravomoc jednat jako národní preventivní mechanismus v souladu s Opčním protokolem Úmluvy, jež nabyla účinnost 1. ledna 2006 (zákon č. 381/2005 Sb.);
 - b. novely zákona o trestním řízení soudním z roku 2008 a 2011, vztahující se k vydávání a nárokům na kompenzaci pro oběti zločinů včetně mučení (zákon č. 457/2008 Sb. a č. 181/2011 Sb.);
 - c. novely zákona o azylu z roku 2006 (zákon č. 165/2006 Sb.) a 2011 (zákon č. 303/2011 Sb.);
 - d. novely zákona o domácím násilí, která nabyla účinnost 1. ledna 2007 (zákon č. 135/2006 Sb.);
 - e. nového zákona o Policii ČR (zákon č. 273/2008 Sb.);
 - f. nabytí účinnosti zákona o výkonu zabezpečovací detence (zákon č. 128/2008 Sb.) 1. ledna 2009;
 - g. nabytí účinnosti zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon) 1. září 2009;
 - h. nabytí účinnosti nového trestního zákoníku (zákon č. 40/2009 Sb.) 1. ledna 2010 zavádějícího rasový motiv jako přitěžující okolnost pro řadu zločinů;
 - i. nového zákona o specifických zdravotních službách (zákon č. 373/2012 Sb.), účinného od 1. dubna 2012.
6. Výbor rovněž vítá snahu smluvní strany změnit své politiky, programy a administrativní opatření, aby byla zajištěna větší ochrana lidských práv a naplnění Úmluvy včetně:
- a. přijetí Strategie pro práci Policie ČR ve vztahu k menšinám 2008 – 2012;
 - b. přijetí Národního akčního plánu realizace Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008-2018;
 - c. přijetí Národního akčního plánu k transformaci a sjednocení systému péče o ohrožené děti na období 2009 – 2011;
 - d. přijetí Národního akčního plánu prevence domácího násilí na léta 2011-2014;
 - e. přijetí Národní strategie boje proti obchodování s lidmi v České republice na období 2012–2015;
 - f. vytvoření Generální inspekce bezpečnostních sborů v lednu 2012 (zákon č. 341/2011 Sb.).

C. Hlavní oblasti vyvolávající znepokojení a doporučení

Definice mučení

7. Ačkoliv Výbor bere na vědomí, že článek 10 Ústavy přisuzuje mezinárodním smlouvám přijatým parlamentem přednost před domácí legislativou, obává se, že nový trestní zákoník

pouze zavádí zločin mučení a jiného nelidského a krutého zacházení, ale nedefinuje mučení podle Úmluvy (čl. 1).

Výbor doporučuje, aby smluvní strana pozměnila svůj trestní zákoník a přijala definici mučení, která pokrývá všechny prvky obsažené v článku 1 Úmluvy.

Letadla s vězni a diplomatické záruky

8. Výbor je znepokojen tím, že se smluvní strana ve svých písemných podáních odvolávala na Úmluvu o mezinárodním civilním letectví (Chicagská úmluva) jako důvod k tomu, aby nepožadovala prohledání civilního letadla. Výbor bere na vědomí, že během ústního dialogu se smluvní stranou smluvní strana objasnila, že nebylo úmyslem, aby Chicagská úmluva vyloučila nebo zabránila aplikaci Úmluvy proti mučení. Výbor je také znepokojen tím, že smluvní strana přijala diplomatické záruky ohledně vydávání osob ze svého území do zemí, kde těmto osobám hrozilo, že budou podrobeny mučení. Je také znepokojen, že nebyly poskytnuty žádné informace ohledně typu diplomatických záruk, které byly obdrženy či vyžadovány (čl. 3, 6 a 7).

Komise doporučuje, aby smluvní strana odmítala přijímat diplomatické záruky ohledně vydávání osob ze svého území do zemí, kde by těmto osobám hrozilo, že budou podrobeny mučení, neboť tyto záruky nemohou být prostředkem, kterým se změní posouzení možného porušení článku 3 Úmluvy. Také požaduje, aby smluvní strana poskytla Výboru počet a druh diplomatických záruk, obdržených od roku 2004, a země, jichž se to týká.

Podmínky zadržení

9. Výbor je znepokojen vzrůstajícím přelidněním vězeňských zařízení, které vede k nárůstu násilí mezi vězni, používáním pepřového spreje v uzavřených prostorách věznic, počtem sebevražd ve vězeňských zařízeních a nedostatkem informací o jejich příčinách, přítomností vězeňské služby při zdravotních prohlídkách vězňů, vyšetřováním vězňů psychiatry skrze mříže a nedostatkem informací ohledně údajného držení v izolaci (čl. 11 a 6).

Výbor doporučuje, aby smluvní strana více využívala alternativní ne vazební opatření v souladu se Standardními minimálními pravidly OSN pro ne vazební opatření (Tokijská pravidla) a omezila množství trestů odnětí svobody, jež jsou důsledkem nedostatečné implementace alternativních trestů, které jsou následně převedeny na trest odnětí svobody. Doporučuje, aby smluvní strana revidovala právní úpravu ohledně použití pepřového spreje v uzavřených prostorách. Výbor také doporučuje vypracování studie o příčinách sebevražd ve vězení, aby vězeňská služba zlepšila monitoring a odhalování rizikových vězňů a podnikla preventivní kroky ohledně rizika sebevražd a násilí mezi vězni včetně instalace kamer a zvýšením počtu příslušníků vězeňské služby. Také doporučuje, aby byla změněna pravidla upravující zdravotní prohlídky vězňů tak, aby bylo zajištěno, že je prohlídka soukromá a nezávislá, že vězni nejsou vyšetřováni psychiatry skrze mříže a že zdravotní služby pro vězně budou převedeny z Vězeňské služby pod Ministerstvem spravedlnosti na Ministerstvo zdravotnictví. Výbor si přeje obdržet informace o existenci držení v izolaci v České republice včetně zákonů a nařízení, které upravují držení v izolaci, jejího trvání, počtu osob držených v izolaci a zda je předmětem soudního dohledu s možností soudního přezkumu.

10. Výbor je znepokojen pokračující politikou ukládání povinnosti hradit až 32 procent nákladů výkonu trestu odnětí svobody určitým kategoriím vězňů (čl. 2 a 11).

Výbor doporučuje smluvní straně okamžitě ukončit politiku ukládání povinnosti hradit náklady výkonu trestu odnětí svobody určitým kategoriím vězňů.

Zacházení s romskou menšinou

11. Výbor je velmi znepokojen zprávami ohledně soustavné marginalizace a diskriminace romské menšiny. Toto zahrnuje některé nedávné případy tří úmrtí, protiromská shromáždění, stejně jako žhářské útoky proti romským domovům. Výbor je také znepokojen nedostatkem bezodkladného, nezávislého a efektivního vyšetřování a stíhání těchto případů (čl. 2, 12, 13 a 16).

Smluvní strana by měla:

- a. **zajistit ochranu romských občanů a jejich majetku prostřednictvím posíleného monitoringu a preventivních opatření. Všechny akty protiromského násilí a diskriminace by měly být důkladně a efektivně vyšetřeny, pachatelé soudně stíháni a obětem by měla být poskytnuta náprava a kompenzace. Policisté by měli být proškoleni v potírání zločinů proti menšinám a příslušníci romské komunity by měli být přijímáni do řad policie. Výbor doporučuje zpracování statistik ohledně zločinů s extremistickým podtextem a o výsledcích vyšetřování, stíhání a nápravných opatření v rámci těchto případů.**
 - b. **veřejně odsoudit slovní a fyzické útoky proti Romům, zakázat obhajobu nenávistných proslovů (hate speech) a předcházet jim, organizovat osvětové a informační kampaně propagující toleranci a úctu k rozmanitosti. Zákon o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací (antidiskriminační zákon) by měl být přeložen do romštiny.**
12. Výbor je znepokojen zprávami o sterilizaci romských žen bez svobodného a informovaného souhlasu, o zničení lékařských záznamů o nedobrovolných sterilizacích a o obtížích obětí získat náhradu. (čl. 2, 14, 16)

Výbor doporučuje, aby smluvní strana bezodkladně, nezávisle a efektivně vyšetřila všechna obvinění z nedobrovolných sterilizací romských žen, prodloužila lhůtu pro podávání žádostí, stíhala a potrestala pachatele a poskytla obětem spravedlivou a adekvátní kompenzaci. Zdravotnický personál, který provádí sterilizace bez svobodného, úplného a informovaného souhlasu, by měl být trestně odpovědný a zdravotnická dokumentace týkající se možné nedobrovolné sterilizace by neměla být zničena ve lhůtě dané zákonem. Zdravotnický personál by měl být školen ohledně vhodných způsobů získání svobodného a informovaného souhlasu od žen, které podstupují sterilizaci, a tištěné materiály vztahující se ke sterilizaci by měly být přeloženy do romštiny.

Náprava a kompenzace včetně rehabilitace

13. Výbor je znepokojen nedostatkem statistických dat ohledně kompenzace obětí mučení a špatného zacházení, včetně obětí nedobrovolných sterilizací a chirurgické kastrace, stejně

jako špatného zacházení ve zdravotnických a psychiatrických zařízeních, násilných útoků proti etnickým menšinám, obchodování s lidmi a domácího a sexuálního násilí. Je také znepokojen lhůtami stanovenými pro podání stížností (čl. 14 a 16).

Výbor smluvní straně doporučuje, aby zajistila, že oběti mučení a špatného zacházení budou mít nárok na nápravu a adekvátní kompenzaci, která jim bude poskytnuta včetně rehabilitace v souladu s článkem 14 Úmluvy. Doporučuje, aby mu smluvní strana poskytla statistická data o počtu obětí nedobrovolných sterilizací a chirurgických kastrací, stejně jako špatného zacházení ve zdravotnických a psychiatrických zařízeních, násilných útoků proti etnickým menšinám, obchodování s lidmi a domácího a sexuálního násilí, které obdržely kompenzaci a jinou formu podpory. Také doporučuje prodloužit lhůtu k vznesení nároků.

Romské děti

14. Výbor je znepokojen umístováním romských dětí do vzdělávacích zařízení pro děti s lehkým mentálním postižením nebo s redukovánými osnovami, původně používanými ve zvláštních školách, což ohrožuje jejich následný rozvoj v oblasti vzdělání (čl. 2, 10, 12, 13 a 16).

Ve světle svého obecného komentáře č. 2 (2007) o implementaci článku 2 smluvními stranami Výbor připomíná, že zvláštní ochrana určitých menšin nebo opomíjených jedinců nebo zvláště ohrožených skupin je součástí závazku smluvní strany v rámci Úmluvy. V tomto ohledu by měla smluvní strana zajistit, aby byly romské děti přijímány do hlavního vzdělávacího proudu, pokud řádné vyšetření nedojde k závěru, že dítě má mentální postižení a právní zástupce dítěte požádal o umístění do zvláštní školy. Standardizované testování by mělo být přizpůsobeno sociálním, kulturním a lingvistickým specifikům menšin a učitelé a školní personál by měli projít školením o zásadách nediskriminace.

Stížnosti, vyšetřování a stíhání případů mučení a špatného zacházení

15. Výbor je znepokojen ohledně problematické registrace stížností a nezávislosti systému jejich posuzování. Zejména je Výbor znepokojen nesrovnalostmi mezi počtem stížností ohledně mučení a špatného zacházení v místech omezení svobody, zejména těch, které jsou popsány jako odůvodněné a částečně odůvodněné, a nedostatkem stíhání v této souvislosti kvůli mučení a špatnému zacházení ze strany policistů a vězeňského personálu (čl. 12 a 13).

Výbor doporučuje, aby Generální inspekce bezpečnostních sborů bezodkladně, nestranně a efektivně vyšetřila všechna obvinění z mučení a špatného zacházení ze strany policie a vězeňského personálu, stíhala pachatele těchto činů a obětem poskytla nápravu a kompenzaci. Smluvní strana by měla Výboru poskytnout data rozřazená podle pohlaví, věku, etnické příslušnosti a původu obětí a rozčleněná podle kategorií zakotvených v právu jako důvodů pro podání stížnosti.

Obchodování s lidmi

16. Výbor je znepokojen tím, že ne všechny oběti obchodování s lidmi obdrží dostatečnou ochranu, přístup ke zdravotní péči a poradenství, přístřeší a nápravu včetně kompenzace a rehabilitace, neboť jen oběti obchodování s lidmi, které spolupracují s úřady, požívají zvláštního režimu (čl. 10, 12, 13, 14 a 16).

Výbor doporučuje, aby smluvní strana podpořila vyšetřování všech druhů obchodu s lidmi, stíhala pachatele a poskytla všem obětem včetně těch, které byly obchodovány za účelem sexuálního a pracovního vykořisťování, stejnou ochranu, přístup ke zdravotní péči a poradenství, přístřeší a nápravu včetně kompenzace a rehabilitace. Mělo by být vyvinuto úsilí pro zvýšení povědomí a vyškolení policistů, soudců a státní zástupců o opatřeních pro potírání obchodu s lidmi a ke zlepšení identifikace obětí obchodu s lidmi.

Zadržení žadatelů o azyl a jiných cizích příslušníků

17. Výbor je znepokojen pokračující praxí zadržování žadatelů o azyl, včetně rodin s dětmi a nezletilých v doprovodu opatrovníka, omezení svobody pohybu žadatelů o azyl v uzavřených přijímacích centrech a režimem i materiálními podmínkami zajištění v zařízeních pro cizí státní příslušníky čekající na vyhoštění (čl. 3 a 11).

Výbor doporučuje, aby smluvní strana zavedla alternativy k zadržení žadatelů o azyl, včetně nepodmínečného propuštění, zejména v případě rodin s dětmi a dospělých žadatelů o azyl, kteří zodpovídají za děti, aby žadatelé o azyl mohli požívat svobody pohybu v uzavřených centrech s odpovídajícími podmínkami, aby smluvní strana přezkoumala trvání omezení svobody pohybu žadatelů o azyl v uzavřených přijímacích centrech a aby přezkoumala režim a materiální podmínky v centrech pro cizí státní příslušníky, kteří čekají na vyhoštění, aby zajistila, že jsou v souladu s principem non-refoulement popsaným v článku 3 Úmluvy a v Úmluvě o právním postavení uprchlíků z roku 1951.

Školení

18. Výbor je znepokojen tvrzením smluvní strany, že známky fyzických a psychických zranění, způsobených mučením, jsou tak specifické, že zkušený zdravotník nepotřebuje školení (čl. 10).

Výbor silně doporučuje, aby bylo školení o rozpoznávání známek a léčení fyzických i psychických zranění, způsobených mučením a špatným zacházením, popsané v Zásadách pro účinné vyšetřování a dokumentaci mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání (Istanbulský protokol), učiněno součástí výcviku zdravotnického personálu a jiných odborníků, kteří jsou zapojeni v dokumentování a vyšetřování obvinění z mučení a špatného zacházení, aby bylo zajištěno, že jsou všechny případy mučení odhaleny a pachatelé řádně potrestáni.

Osoby bez státní příslušnosti

19. Ačkoliv Výbor bere na vědomí, že smluvní strana ratifikovala Úmluvu o právním postavení osob bez státní příslušnosti z roku 1954 a Úmluvu o omezení případů bezdomovectví z roku 1961, je znepokojen obzvláště zranitelným postavením osob bez státní příslušnosti, zejména osob bez platných dokumentů a trvalého pobytu ve smluvním státě, absencí definice apatritidy, centrální databáze osob bez státní příslušnosti a právního rámce, postupu nebo mechanismů k určení jejich statutu a je znepokojen možnou diskriminací mezi různými kategoriemi osob bez státní příslušnosti podle nového zákona o státním občanství (čl. 3 a 16).

Výbor doporučuje, aby smluvní strana zavedla do své legislativy definici apatritidy, zavedla postupy a mechanismy pro určení statutu apatritidy a vytvořila centrální

databázi osob bez státní příslušnosti na svém území. Aby se předešlo diskriminaci mezi jednotlivými kategoriemi osob bez státní příslušnosti, smluvní strana by měla přezkoumat ustanovení v návrhu zákona o státním občanství, která se vztahují k získání občanství dětmi, které by jinak zůstaly bez státní příslušnosti, nebo které se narodily mimo manželství cizinkám bez státní příslušnosti. Výbor dále doporučuje, aby byly osobám bez státní příslušnosti poskytnuty průkazy totožnosti.

Chirurgické kastrace sexuálních delikventů

20. Výbor je znepokojen přetrvávajícím užíváním chirurgické kastrace u vězněných sexuálních delikventů. Výbor je znepokojen, že tyto kastrace se často uskutečňují v kontextu opatření ochranného léčení (povinná léčba v psychiatrické léčebně) a že z článku 99 trestního zákoníku vyplývá, že pacienti mohou být umístěni a léčeni bez svého souhlasu. Je také znepokojen, že sexuální delikventi mohou být podle nového zákona o zabezpečovací detenci zadrženi na neurčitou dobu. Výbor je také znepokojen praxí z minulosti, kdy osoby byly vedeny k domněnce, že odmítnutí kastrace by znamenalo doživotní detenci (čl. 2 a 16).

Výbor doporučuje, aby smluvní strana upustila od praxe chirurgických kastrací a upravila legislativu tak, aby byla v souladu s mezinárodními normami, jako jsou Standardy péče při léčbě dospělých sexuálních delikventů (Standards of Care for the Treatment of Adult Sex Offenders). Legislativa týkající se sexuálních delikventů by měla zahrnovat procedurální záruky a přesná pravidla a odborné instrukce k jejich léčbě a detenci včetně jejího trvání.

Psychiatrická zařízení

21. I přes změny v legislativě, které byly oznámeny delegací smluvní strany, je Výbor znepokojen zprávami o častém umístování osob s mentálním nebo psychosociálním postižením do sociálních, zdravotnických a psychiatrických ústavů bez jejich informovaného a svobodného souhlasu, přetrvávajícím používáním klecových lůžek, navzdory jejich právnímu zákazu, a síťových lůžek, stejně jako jiných omezujících prostředků, jako je uvazování k lůžku, pouta a umístování do izolace, často v nehygienických podmínkách a při zanedbání fyzické péče. Výbor je dále znepokojen absencí vyšetřování špatného zacházení a úmrtí osob v institucionální péči, upoutaných na klecová či síťová lůžka, včetně sebevražd (čl. 11 a 16).

Výbor doporučuje, aby smluvní strana:

- a) **přidělila dostatečné finanční prostředky na implementaci národního plánu transformace psychiatrických, zdravotních, sociálních a jiných služeb pro dospělé a děti s mentálním nebo psychosociálním postižením, aby byl zajištěn rychlý proces deinstitutionalizace k službám více založeným na komunitě a/nebo dostupnému bydlení;**
- b) **zavedla detailní kontrolu a dohled soudními orgány při jakémkoliv umístění osob s intelektuálním nebo psychosociálním postižením do ústavů s vhodnými právními zárukami a návštěvou nezávislých monitorovacích orgánů. Umístění a léčba by měly být založeny na svobodném a informovaném souhlasu a osoby, jichž se to týká, by měly být v předstihu informovány o zamýšlené léčbě;**
- c) **přijala všechna nezbytná opatření k tomu, aby zajistila, že v praxi nebudou používána klecová lůžka v souladu se zákazem zakotveným v zákoně**

o zdravotních službách (zákon č. 372/2011 Sb.). Dále Výbor doporučuje, aby byl zákon změněn tak, že by obsahoval zákaz síťových lůžek s ohledem na to, že jejich účinky jsou podobné účinkům klecových lůžek;

- d) zajistila efektivní monitoring a nezávislé hodnocení podmínek v ústavech včetně hygieny a případů zanedbání. Měla by vytvořit mechanismus stížností, zaručit poradenství a poskytnout zdravotnickému i nezdravotnickému personálu školení o tom, jak poskytovat nenásilnou a nenátlakovou péči. Všechny případy špatného zacházení a úmrtí, včetně případu 30leté Věry Musilové z roku 2006 a sebevraždy 51leté ženy z 20. ledna 2012, by měly být efektivně vyšetřeny a stíhány a obětem i jejich rodinám by měla být poskytnuta náprava včetně kompenzace a rehabilitace.

Tělesné tresty

22. Výbor je znepokojen rozsáhlou tolerancí tělesných trestů v smluvní straně a absencí legislativy, který by je výslovně zakazovala. Je také znepokojen ustanovením zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, které stanoví, že rodiče mají právo použít „přiměřených výchovných prostředků“, a že tato otázka bude ošetřena podobným způsobem v novém občanském zákoníku (čl. 2 a 16).

Výbor doporučuje, aby smluvní strana upravila svou legislativu včetně zákona o rodině a nového občanského zákoníku směrem k zavedení výslovného zákazu tělesných trestů ve všech oblastech. Smluvní strana by měla uspořádat osvětové kampaně pro širokou veřejnost ohledně nepřipustnosti tělesných trestů a újmy, kterou tělesné tresty působí.

Sběr dat

23. Výbor vyjadřuje politování nad absencí detailních a rozčleněných dat o stížnostech, vyšetřováních, stíháních a odsouzeních v případech mučení a špatného zacházení ze strany policie, bezpečnostních pracovníků a vězeňského personálu, včetně případů, které se týkají nedobrovolných sterilizací, chirurgických kastrací, nedobrovolné léčby a umístění do sociálních ústavů, včetně používání omezujících prostředků a násilných útoků vůči etnickým menšinám, zejména Romům, v případech obchodu s lidmi a domácího a sexuálního násilí.

Smluvní strana by měla shromažďovat statistická data relevantní k monitorování implementace Úmluvy na národní úrovni v takových oblastech, jako jsou stížnosti, vyšetřování, stíhání a odsouzení v případech mučení a špatného zacházení, které se týkají nedobrovolných sterilizací, chirurgických kastrací, nedobrovolné léčby a umístění do sociálních ústavů, včetně používání omezujících prostředků, a násilných útoků vůči etnickým menšinám, zejména Romům, v případech obchodu s lidmi a domácího a sexuálního násilí a to včetně informací o způsobech náhrady včetně kompenzace a rehabilitace, které byly obětem poskytnuty.

24. Výbor vyzývá smluvní stranu, aby ratifikovala základní lidskoprávní smlouvy Organizace spojených národů, jichž dosud není smluvní stranou, zejména Mezinárodní úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin, Mezinárodní úmluvu na ochranu osob před nuceným zmizením, Opční protokol k Mezinárodnímu paktu o hospodářských, sociálních

a kulturních právech a Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie.

25. Smluvní strana je žádána, aby šířila zprávu, kterou podala Výboru, a závěrečná doporučení Výboru a to v příslušných jazycích, prostřednictvím oficiálních internetových stránek, médií a nevládních organizací.
26. Výbor žádá, aby smluvní strana poskytla do 1. června 2013 doplňující informace v odpovědi na doporučení Výboru, které se vztahují k (1) zajištění nebo posílení právních záruk pro zadržené osoby, (2) provádění bezodkladných, nestranných a efektivních vyšetřování a (3) stíhání podezřelých a trestání pachatelů mučení a špatného zacházení, jak je uvedeno v odstavcích 11, 14 a 21 tohoto dokumentu.
27. Smluvní strana je vyzvána, aby předložila svou další zprávu, jež bude šestou pravidelnou zprávou, do 1. června 2016. Pro tyto účely Výbor v odpovídajícím termínu před podáním zprávy předloží smluvní straně seznam témat s ohledem na to, že smluvní strana souhlasila s podáváním zpráv Výboru podle volitelné procedury podávání zpráv.

